

Streszczenie. Katecheza III. Ks. Jan Orzeszyna. Pierwsza Komunia i Wiatyk pokarmem na drogę do wieczności.

Jezus na drogę do wiecznego życia daje swoim uczniom chleb Eucharystyczny. Na początku świadomej drogi do życia wiecznego każdy ochrzczony otrzymuje po raz pierwszy eucharystyczny chleb, którym jest Pierwsza Komunia Święta. I na końcu ziemskiego pielgrzymowania chrześcijanin otrzymuje Komunię Świętą na drogę do życia wiecznego, czyli Wiatyk. Chrystus dlatego daje ludziom własne Ciało do spożywania, ponieważ chce ich doprowadzić do takiej jedności z Sobą, która będzie podobna do tej wiekuiestej jedności, jaka Jego Samego, Jednorodzonego Bożego Syna, łączy z Przedwiecznym Ojcem. Skoro taką wartość posiada Komunia Święta, to należy ją jak najczęściej przyjmować. Sporadyczne jej przyjmowanie nie jest w stanie duchowo przemienić żadnego człowieka i uczynić go podobnym do Chrystusa.

Polscy biskupi podkreślają, że przygotowanie dzieci do pierwszej spowiedzi oraz Eucharystii „ma na celu doprowadzenie dziecka do świadomego i osobistego spotkania z kochającym i przebaczącym Chrystusem oraz zjednoczenie z Nim w Komunii Świętej. Celem formacji jest także głębsze wprowadzenie dziecka we wspólnotę Kościoła przez doświadczenie wspólnoty wiary i miłości we wspólnocie parafialnej. Przygotowanie dzieci do Eucharystii powinno odbywać się w ścisłej współpracy duszpasterzy i katechetów z rodzicami. Zdaniem biskupów za najważniejsze zadania rodziców w tym przygotowaniu należy uznać: wspólną modlitwę rodziców z dzieckiem i za dziecko, systematyczne uczestnictwo wraz z nim w niedzielnej i świątecznej mszy świętej, kierowanie się w życiu codziennym zasadami *Dekalogu*, rozmowy z dzieckiem na tematy podejmowane podczas katechez, pomoc w opanowaniu podstawowych modlitw i zrozumieniu niezbędnych treści związanych z sakramentem pokuty i Eucharystii. Po przyjęciu Pierwszej Komunii Świętej rodzice, duszpasterze i katecheci, a także rodzice chrzestni, rodzeństwo i dziadkowie powinni troszczyć się o pogłębianie życia sakramentalnego. Powinni zadbać o praktykę pierwszych piątków miesiąca. Logiczną konsekwencją rozpoczęcia eucharystycznego życia przez dziecko jest aktywne życie religijne, którego zwieńczeniem winno być przyjęcie, pod koniec ziemskiego życia, Wiatyku.

Polskie słowo „wiatyk” pochodzi od łacińskiego zwrotu *in viam*, który można przetłumaczyć „na drogę”. Wiatyk chociaż w swej istocie nie różni się od zwykłej Komunii Świętej udzielanej wszystkim wiernym, posiada szczególne znaczenie i wymowę. Decyduje o tym moment jego udzielania oraz wyjątkowa sytuacja osoby, która go przyjmuje. Zgodnie z praktyką Kościoła Komunii Świętej w formie Wiatyku udziela się konającej osobie, czyli takiej która znajduje się u kresu ziemskiego życia i oczekuje na wejście w rzeczywistość wiecznego życia. Św. Ireneusz zwraca uwagę na to, że przyjmowanie Wiatyku stanowi gwarancję przyszłego chwalebego zmartwychwstania ciała.

Współczesny *Kodeks prawa kanonicznego* naucza, że „Wierni znajdujący się z jakiegokolwiek przyczyny w niebezpieczeństwie śmierci, powinni być umocnieni Komunią Świętą na sposób Wiatyku. Chociażby tego dnia przyjęli już Komunię Świętą, to jednak bardzo zaleca się, aby – znalazłszy się w niebezpieczeństwie śmierci- otrzymali ją ponownie. Gdy niebezpieczeństwo śmierci trwa dłużej, zaleca się, aby Komunia Święta była udzielana wielokrotnie, w poszczególnych dniach”. Niestety, dzisiaj wielu chrześcijan nie docenia znaczenia Wiatyku. Można odnieść wrażenie, że niektórzy chcieliby odejść z tego świata nieprzygotowani na spotkanie ze swoim Stwórcą. O tym jednak, jak wielką wagę wierzący człowiek przykładają do tego, żeby nie odejść z tego świata bez sakramentów, świadczą słowa *Suplikacji*: „Od nagłej i niespodziewanej śmierci zachowaj nas, Panie”. Chrystusowi nie chodzi o to, aby odchodzić z tego świata bez bólu i cierpienia, ale by nie odchodzić z tego świata nieprzygotowanym, czyli w stanie grzechu śmiertelnego.

Do przyjęcia Wiatyku zobowiązani są wszyscy ochrzczeni, którzy mogą przyjąć Eucharystię. W niebezpieczeństwie śmierci, niezależnie od przyczyny, z której ono wynika, obowiązuje wszystkich wiernych przykazanie przyjęcia Komunii Świętej.